

[Schmidt.]

vant til, men jeg mener, at det vilde være absolut retfærdigt og fuldt forsvarligt set fra et Samfundssynspunkt. Pengeinstitutterne — det skal man gøre sig klart —, der har ydet Laan og sikret sig ved Hypoteker i en Ejendom, har jo gjort det i den Overbevisning, at Ejendommen, det vil sige Jord, Bygninger og Inventar, ydede tilstrækkelig Sikkerhed, og naar det i disse Tider ikke mere er Tilfældet, er det ikke Ejerenes Skyld. Det er derfor urimeligt, at Ejeren alene skal bære Byrderne, og Pengegiverne alene faa alle Muligheder for at sikre sig. Naar det er traadt i Kraft, som jeg foreslaar, at saadan en Familie, hvis Ejendom kommer til Tvangssalg og maa afstaas til en af Kreditorerne, alligevel endnu i tre Aar har Mulighed for at ordne Sagen, saa vil Følgen være, at Kreditinstitutterne maa overtage Ejendommen foreløbig og se, hvad der saa sker i Løbet af de tre Aar. Det vil de sikkert ikke være glade for, og de vil da selv kunne erfare, om de kan vinde det ind i Renter, som man ikke kunde før, og hvorfor man maatte gaa fra Ejendommen. Det er fuldkommen urimeligt, at Tabene og den Ulykke, der følger med saadanne Tilstande, som vi har nu, skal lægges over paa Ejeren alene, ogsaa de, der sætter Pengene i Ejendommen, burde komme til at tage Del i det.

Jeg venter, at Regeringen tager dette Forslag til Følge og det snart, jeg forbeholder mig ellers at fremkomme med et særligt Lovforslag. Jeg holder Sagen for at være saa vigtig og af saa høj en Samfundsinteresse, at jeg i Dag vil indskrænke mig til at gøre dette Forslag. Det vil have Betydning særlig for Grænselandet, men jeg kunde godt tænke mig, at det ogsaa havde en Betydning for hele det øvrige Land. Jeg gentager tillige det Krav, som jeg allerede ofte har fremsat, og som en Regering, der er an betroet hele Befolkningens Vel, ogsaa den tyske Befolkningens Vel, efter min Mening ikke kan afvise, at vi bliver medvirkende i de Organer, der administrerer Jordlovgivningen i Grænselandene. Man kan i Længden ikke afvise dette, om man vil fremme retfærdige og rolige Tilstande i Grænselandet.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Ernst Christensen: Jeg maa fremhæve her, at Statens Jordlovsudvalg erhverver Jord saavel fra danske som fra tyske Jordejere paa fuldstændig legitim Maade, ganske naturligt, saaledes er det.

Saaledes er ogsaa Sagen med de 17 ha, som vi har købt fra Christensen ved Grønnegaard, disse er erhvervet paa fuldstændig legitim Maade. Jordkampen dernede er os paatvunget af „Kreditanstalt Vogelgesang“. Det er denne, som har ført Kampen paa en saadan Maade, at vi ogsaa maa søge at værne dansk Jord dernede. Det maa det ærede Medlem Hr. Schmidt vel ogsaa kunne forstaa.

Det ærede Medlem var imod Brug af Politi og Militær. Vi tror heller ikke, man opnaar store Resultater ad den Vej. Det ærede Medlem peger paa Forholdene i Tyskland som et Eksempel til Efterlignelse, peger ogsaa paa Arbejdsløshedens Bekæmpelse dernede. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at man nede i Flensborg ikke har kunnet nøjes med de store Bygninger og Kaserner, som der allerede er til Raadighed for Militær og Politi, man har ogsaa i den allersidste Tid maattet erhverve „Flensburger Hof“. Det tyder paa, at man der forstaaer at gøre Brug af Politi og Militær.

Statsministeren (Starving): Efter de Bemærkninger, det ærede Medlem, der nu sidst talte, har gjort, skal jeg ikke gaa dybere ind paa de af det ærede Medlem Hr. Schmidt fremsatte Udtalelser. Det ærede Medlem gav os, som det allerede er nævnt, nogle gode Raad om ikke at stole paa, at Politi og lignende Foranstaltninger kan hjælpe, ligesom han advarede imod, at Staten tog Del i Jordkampen. Jeg tror, man kan anvende det gode gamle Ord, at erfaren Mand er god at gæste. Hvad vi i den Henseende muligt er kommet ind paa hist og her, er jo i høj Grad sket under Tilskyndelse af det Eksempel, vi har mødt, og det ærede Medlem maa formentlig regne med, at i Danmark indretter den danske Befolkning sig, saadan som Flertallet mener, det er forsvarligt og rigtigt.

Med Hensyn til Forholdet over for det tyske Mindretal er det min Overbevisning, at Danmark har indtaget en særdeles loyal Holdning over for dette Mindretal og kan være denne sin Holdning bekendt. At der skulde være sket et eller andet under Handler med Jord, som det ærede Medlem kan besvære sig over, tør jeg ikke benægte. Det vil jo blive klaret af de Medlemmer, som paa dette Omraade er mere sagkyndige, og den sidste ærede Talers Bemærkninger synes jo ikke at anerkende, at nogen Fejl er sket. De Ønsker, det ærede Medlem Hr. Schmidt fremførte, finder vel rettelig deres Drøftelse sammen med de Drøftelser, der vel sagtens i en ikke saa fjern Fremtid skal